

Testimoni de la història

dències per a les vaques i el molí de pinsos. Queda tancat a ponent, però a la dreta té altra sortida front al que un temps seria l'era i porxada, i ara són magatzems de palla, farratges i camps pel bestiar.

L'obra vista és pedra i també tàpia, parets molt gruixudes.

La porta principal és dovellada, segle XVII, amb dos finestrals laterals, en els de l'esquerra gravada a la pedra la data 1643, incloent la fe en l'anagrama IHS. Segurament recorda dates de millores. El que més es distingeix són els finestrals del pis, estil de finals del XV, gòtic tardiu, la central molt esbelta, de volutes ben dibuixades, el fust prim, que li dona fina delicadesa. Les dues laterals són també molt belles, una amb motius ornamentals, l'altra religiosos, caps d'angelets, armoniós. Jo creia que aquests ornaments procedien exclusivament d'altres edificis, monestirs, castells o mansions enderrocades pels alts i baixos històrics, guerres o revoltes. Però em deia en Jaume Dantí, més docte en la matèria, que era construcció usual per aquells temps, imitant models i que solien ser diferents. Successives reformes, necessàries o ornamentals, canviarien la façana original, un o dos segles més vella.

La primera edificació seria de teulada senzilla, a dues vertents. Més tard s'hi construí un afegit, ja de maó, a la part central, un graner, amb tres finestres, possiblement protegint l'estructura. A mitja alçada, a l'esquerra, un